

Na-vertelling Johannes 21,1-19

Voor de jongste kinderen is er een na-vertelling. Oudere kinderen zouden het verhaal kunnen lezen uit de Bijbel in Gewone Taal.

(Na-vertelling uit Het begon met licht, Bijbelverhalen voor groot en klein. Gerrie Huiberts en Anne Westerduin, KBS Adveniat, blz. 166-168)

Jezus Verschijnt Ontmoeting aan het meer

Na de dood van Jezus aan het kruis bleven zijn leerlingen achter. Niet alleen de twaalf, maar ook de andere mannen en vrouwen die met Hem opgetrokken waren. Ze voelden zich verdrietig. Hoe moest het nu verder, zonder Jezus? Het vuur was eruit.

Ze probeerden door te gaan. Enkelen van hen gingen naar een meer. Simon Petrus was erbij, Andreas, Natanaël uit Kana en nog een paar. Petrus was somber. Toen Jezus gevangen was genomen, had hij drie keer gezegd dat hij Jezus niet kende en dat hij niet bij hem hoorde. Dat zat hem dwars. Had hij dat maar niet gedaan. Maar al dat gepieker hielp hem niet verder. Hij kon maar beter wat gaan doen. En aan het einde van weer zo'n lange dag waarop ze futloos een beetje rondgehangen hadden, pakte Simon Petrus een net en zei: "Ik ga vissen."

"Dan gaan wij mee," zeiden de anderen. Samen liepen ze naar het meer en klommen in de boot. Maar hoe vaak ze hun netten ook uitwierpen, de hele nacht vingen ze niets.

Toen het ochtend begon te worden, zagen ze een man op het strand staan. Het was Jezus, maar dat wisten ze nog niet. De man zei tegen hen: "Vrienden, hebben jullie soms wat vis?" "Nee," zeiden ze. "We hebben de hele nacht niets gevangen." Toen zei de man: "Werp het net rechts van de boot uit, dan lukt het wel."

"Daar vang je toch nooit iets. Dat heeft geen zin," wilde Andreas zeggen. Toch wierp hij het net uit. Na een tijdje haalde hij het net op. Hij deed het met één hand, want zo zwaar kon het niet zijn. Maar hij moest meteen zijn andere hand erbij gebruiken, en zelfs dat hielp niet. Wat was het zwaar! In zijn eentje kon hij het net niet eens tillen. Hij riep de anderen erbij. Er zat zoveel vis in het net, dat ze het bijna niet op de boot konden hijsen.

Ineens begreep Andreas het. "Die man op het strand is Jezus!" riep hij uit. Toen Simon Petrus dat hoorde, sprong hij overboord. Zo graag wilde hij naar Jezus toe. De andere leerlingen gingen met de boot, want ze waren niet ver uit de kust. Het volle net sleepten ze achter zich aan.

Toen ze aan land waren gestapt, zagen ze dat er een houtskoolvuurtje brandde, met vis erop en brood erbij. Jezus zei: "Haal wat van de vis die jullie gevangen hebben." Simon Petrus ging de boot in en trok het volle net aan land. Het zal vol grote vissen en toch scheurde het net niet.

Jezus zei: "Kom eten." Ze wisten nu allemaal dat het Jezus was, toch durfde niemand daarover te praten. Jezus kwam dichterbij, nam een brood en deelde het rond, en zo deed Hij het ook met de vis. Net zoals Hij vroeger zo vaak had gedaan, toen Hij nog leefde.

Na het ontbijt vroeg Jezus aan Simon Petrus: "Heb jij mij lief, meer dan de anderen doen?"

"Ja," zei Simon Petrus, "U weet dat ik van U houd."

"Zorg voor mijn lammeren," zei Jezus. Nog een tweede keer vroeg Hij: "Simon Petrus, heb jij mij lief?" Petrus antwoordde: "Ja, U weet dat." Toen vroeg Jezus voor de derde keer: "Heb jij mij lief?" Petrus werd verdrietig omdat Jezus het hem voor de derde keer vroeg. Hij herinnerde zich dat hij Jezus drie

keer in de steek had gelaten. Hij zei: "U weet alles. U weet dat ik U liefheb." Daarop zei Jezus: "Wees een herder voor mijn schapen."

Zo verscheen Jezus een aantal keren aan de mensen die met Hem opgetrokken waren. Langzamerhand kregen ze meer moed om door te gaan. Ze wisten zeker dat Jezus leefde en dat Hij hen zou blijven helpen.